

Notat
om
reglerne i børneloven om faderskab
(Bilag til besvarelsen af spørgsmål nr. 204 (SOU alm. del))

1. Reglerne om faderskab findes i børneloven. Loven er fra 2001, hvor dens regler blev gennemgribende revideret i forhold til den hidtil gældende lovgivning.

Børneloven inddeler behandlingen af faderskabssager i fire faser:

- Registrering af faderskab ved personregisterføreren
- Faderskabssag ved Statsforvaltningen
- Faderskabssag ved retten
- Genoptagelse af faderskabssag

Reglerne herom og hensynene bag dem beskrives i det følgende, idet der dog ses bort fra reglerne om medmoderskab.

2. Alle fødsler i Danmark indberettes til personregisterføreren, der ved registreringen af fødslen også kan registrere faderskabet til barnet. Fødes et barn af en gift kvinde, kan ægtemanden som udgangspunkt registreres som far til barnet, og fødes et barn af en ugift kvinde, anses en mand som far til barnet, hvis han og moren ved indlevering af en omsorgs- og ansvarserklæring erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Ved registreringen af faderskab undersøges det ikke, om den pågældende mand er genetisk far til barnet.

3. Hvis personregisterføreren ikke registrerer en mand som far til barnet, videregendes sagen til Statsforvaltningen, der indleder faderskabssag.

Inden 6 måneder efter barnets fødsel kan barnets mor eller far også anmode Statsforvaltningen om at rejse faderskabssag.

Under en faderskabssag har moren som udgangspunkt pligt til at oplyse, hvem der kan være barnets far. Til brug for behandlingen af sagen kan Statsforvaltningen med parternes accept iværksætte retsgenetiske undersøgelser.

En mand kan over for Statsforvaltningen anerkende faderskabet til barnet. Anerkendelsen sker ikke nødvendigvis på baggrund af retsgenetiske undersøgelser.

4. Hvis faderskabet ikke anerkendes for Statsforvaltningen, eller Statsforvaltningen finder det betænkeligt at fortsætte behandlingen af sagen, indbringes sagen for retten.

Under en retssag om faderskab har moren pligt til at oplyse, hvem der kan være barnets far. Retten kan til brug for behandlingen af sagen bestemme, at der skal gennemføres retsgenetiske undersøgelser.

En mand dømmes som far, hvis han efter retsgenetiske undersøgelser utvivlsomt er barnets far. Hvis der ikke er foretaget retsgenetiske undersøgelser, eller hvis resultatet af undersøgelserne ikke er klart, dømmes en mand som far, hvis han har haft seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, og der ikke foreligger omstændigheder, der gør det usandsynligt, at han er barnets far.

5. Selvom faderskabet til et barn er fastslået, kan barnets mor og far anmode Statsforvaltningen om genoptagelse af faderskabssagen.

Når faderskabet er fastslået, kan moren eller faren inden 3 år efter barnets fødsel anmode om, at sagen genoptages, hvis der er fremkommet oplysninger om omstændigheder, der kan antages at ville give sagen et andet udfald, eller der i øvrigt er særlig anledning til at antage, at sagen vil få et andet udfald. Ved afgørelser herom tillægges det bl.a. navnlig betydning, om faren med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der rejser tvivl om hans faderskab til barnet, har anerkendt barnet ved at behandle det som sit, om moderen med kendskab til eller formodning om de omstændigheder, der rejser tvivl om faderskabet til barnet har ladet faren behandle barnet som sit, om en part ikke inden rimelig tid har anmodet om genoptagelse, og om barnet kan forventes at ville få en far, hvis sagen genoptages.

Genoptagelse efter udløbet af 3 års fristen tillades, hvis der anføres ganske særlige grunde til, at anmodningen ikke er fremsat tidligere, omstændighederne i øvrigt i høj grad taler for genoptagelse, og det må antages, at en fornyet behandling af sagen ikke vil medføre væsentlige ulemper for barnet.

Statsforvaltningens afgørelser om genoptagelse af faderskab kan inden fire uger efter Statsforvaltningens afgørelse indbringes for retten.